

РЕШЕНИЕ

№ 620

гр. София, 04.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 25.02.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **11708** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба на П. М. К. с правно основание чл.104 от ЗДСл за обезщетение за времето, през което не е заемал държавна служба, поради незаконно прекратяване на правоотношението му със заповед № ДС-239 от 06.07.2016 г. на председателя на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество (КПКОНПИ). По искане на ищеца е допуснато изменение на иска, като размерът на претендираното обезщетение е намален от 10 290 лв. на 9 985 лв. Становища на страните:

Ищецът претендира присъждане на обезщетение с правно основание чл. 104, ал. 1 от ЗДСл в размер на 6 основни заплати, за периода 11.07.2016г. до 11.01.2017г., през който не е заемал държавна служба поради незаконно прекратяване на правоотношението му със заповед № ДС – 239 от 06.07.2016г. на председателя на КПКОНПИ в размер на 10 290 лв., както и законната лихва за периода от датата на подаване на иска 07.11.2018 г. до датата на окончателното изплащане на сумата. Позовава се на отмяната на заповедта за уволнението му с решение на ВАС № 10549/15.08.2018г. по адм.дело № 10684/2017г. по описа на ВАС, с което е оставено в сила решение № 4669/12.07.2017 г. на АССГ по адм. дело № 7647/2016г.

В съдебно заседание, чрез адв. А. ищецът претендира изплащане на лихва върху претендираната главница, която главница междуременно, в хода на производството е изплатена. Не оспорва, че в хода на производството на 19.12.2018г. ответникът е

извършил плащане на сумата от 9 985 лв., като в тази връзка оттегля предявения иск в частта за претендирано обезщетение над сумата от 9 985 лв. до 10 290 лв. Моли същият да се счита за предявен за сумата от 9 985 лв. и поддържа иска за присъждане на законна лихва, считано от 07.11.2018 г. до 19.12.2018 г. в размер на 119,27 лв. Представя справка от електронен калкулатор за изчисляване на законна лихва и списък на разноските по чл.80 ГПК

Ответникът – КПКОНПИ оспорва исковата молба по основание и размер, като сочи, че същата е неоснователна по съображения изложени в писмен отговор. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар. Представя платежно нареждане за сумата 9 985 лв.

Прокурорът от СГП дава заключение, че исковата претенция основателна, но следва да бъде съобразено постъпилото в хода на производството плащане. Искът за законова лихва счита за основателен.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Установено е по делото, че ищецът е изпълнявала държавна служба при ответника на длъжност „главен инспектор“ в дирекция „Териториално бюро“ при Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество.

Със Заповед № ДС – 239 от 06.07.2016г. на председателя на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество на основание чл. 107, ал. 2 от ЗДСл е прекратено служебното правоотношение на ищеца, считано от 11.07.2016г.

Тази заповед е отменена при съдебното ѝ обжалване като с решение на ВАС на РБ № 10549/15.08.2018г. по адм.дело № 10684/2017г. е оставено в сила решението на АССГ по адм. дело № 7647/2016г. за отмяната ѝ.

Видно от приложените копия на трудова и служебна книжка и служебна бележка от Агенцията по заетостта, след прекратяване на служебното му правоотношение с КПКОНПИ, ищецът е бил назначен на длъжност „юрисконсулт“ при [фирма], считано от 11.07.2016 г.

Трудовото правоотношение на П. М. К. с този работодател е прекратено, считано от 25.07.2016 г. След тази дата ищецът не е работил по служебно или трудово правоотношение за исковия период.

В хода на производството по настоящото дело на 19.12.2018г. КПКОНПИ е извършила плащане на сумата от 9 985 лева, преведена по банковата сметка на П. М. К.. (л. 39 по делото). Няма данни сумата да е изплатена с лихва.

Ищецът е предявил на 07.11.2018г. иска за обезщетение по чл.104, ал.1 от ЗДСл.

При така установената фактическа обстановка, съдът направи следните правни изводи:

По допустимостта на иска:

Предявеният иск с правно основание чл. 104, ал. 1 от ЗДСл е допустим, като съгласно чл. 205 от АПК същият е предявен срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт (отменената заповед) са причинени вредите. В случая това е Столична община.

По основателността на иска:

За уважаването на иска по чл. 104, ал. 1 от ЗДСл е необходимо да са налице две кумулативни предпоставки – а) отмяна като незаконосъобразна на заповедта за прекратяването на служебното правоотношение на служителя и б) вследствие на

уволнението си същият да е бил без или на по-ниско платена държавна или друга работа.

Първото условие се е осъществило с влизането в сила на цитираното решение по адм. дело № 7647/2016г. на АССГ, с което заповедта за прекратяването на служебното правоотношение на ищеца е отменена като незаконосъобразна.

Второто условие - в случая оставането без държавна или друга работа беше доказано в процеса с представените служебна бележка от Агенция по заетостта, трудова книжка, служебна книжка и неоспорване от страна на ответника, че ищецът не е заемала длъжност по служебно или трудово правоотношение, освен в периода 11.07.2016 г. 25.07.2016 г., когато е бил назначен на длъжност „юрисконсулт“ в [фирма]. Ответникът не е ангажирал доказателства в обратния смисъл. С оглед това искът е доказан по основание.

Съгласно чл. 104, ал. 1 от ЗДСл, обезщетение се дължи в размер на основната заплата на държавния служител, определена към момента на признаването на уволнението за незаконно или на неявяването му да заеме службата, за цялото време, през което не заема държавна служба, но не за повече от 6 месеца. В случая не се спори от страните, че дължимото обезщетение по чл.104, ал.1 от ЗДСл е в размер на 9 985 лв., в този размер е и начислено такова от ответника и изплатено на 19.12.2018г.

С извършване на плащането на сумата на обезщетението ответникът признава иска като основателен. Поради настъпилото плащане осъдителният иск за присъждане на главницата на обезщетението по чл.104, ал.1 от ЗДСл се явява неоснователен и следва да се отхвърли.

По отношение на акцесорния иск за заплащане на законната лихва върху сумата на изплатеното обезщетение за периода от 07.11.2018г., когато е подаден иска, до датата на изплащане на претендираното обезщетение 19.12.2018г., съдът намира, че е основателен. Липсват данни сумата на обезщетението да е изплатена с лихва, а обезщетението се дължи от ответника след поканата с исковата молба и окончателното решение по спора за отмяна на уволнението и съответно до изплащането длъжникът е бил в забава. Съдът счита, че законната лихва се дължи върху сумата на дължимото обезщетение 9 985 лв., тъй като това е законустановеният, претендиран, доказан и неоспорен размер на обезщетението по чл.104, ал.1 от ЗДСл. Размерът на законната лихва върху сумата 9 985 лв. за периода от 07.11.2018г. до 19.12.2018г. е 119, 27 лв., което изчисление се потвърждава при ползване на достъпния на интернет страницата на НАП (www.nap.bg) калкулатор за изчисляване на законна лихва.

На основание чл. 81 ГПК съдът следва да се произнесе и по претенциите на страните за присъждане на разноски.

С оглед изхода на делото и доказателствата за извършените разноски, направеното искане от страна на процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на разноските по делото е основателно и следва да бъде уважено в размер на 833 лева, представляващ адвокатско възнаграждение, което съответства обаче на иск в намаления му размер на главница 9 985 лв.и лихва 119, 27 лв.

Във връзка с възражението на ответника за прекомерност на адвокатското възнаграждение съдът намери, че според критериите на чл. 36 от Закона за адвокатурата, размерът на адвокатското възнаграждение трябва да бъде „обоснован и справедлив“, т.е. да е съразмерен на извършената правна защита и съдействие. В случая размерът на заплащаното адвокатско възнаграждение отговаря на това

изискване и не е прекомерен, определен е в минималния размер по чл.8, ал.1, т.4 от Наредба №1/2004г., съобразен е при подаване на исковата молба, когато обезщетението не е било изплатено. Ответникът е станал причина за завеждане на делото и едва в хода му е изплатил дължимото обезщетение.

По изложените съображения, Административен съд София-град, I-во отделение, 6-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от П. М. К. иск с правно основание чл.104 от ЗДСл за заплащане на обезщетение по чл.104, ал.1 от ЗДСл в размер на 9 985 лв., вследствие на отменена заповед за прекратяване на служебното му правоотношение № ДС – 239 от 06.07.2016г. на председателя на КПКОНПИ КАТО ПОГАСЕН ПОРАДИ ПЛАЩАНЕ.

ОСЪЖДА Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество да заплати на П. М. К. с ЕГН [ЕГН] сумата от 119, 27 лв. (сто и деветнадесет лева и двадесет и седем стотинки), представляваща законна лихва върху сумата на изплатеното му обезщетението по чл.104, ал.1 от ЗДСл, определено в размер на 9 985 лв., вследствие на отменена заповед за прекратяване на служебното му правоотношение № ДС–239 от 06.07.2016г. на председателя на КПКОНПИ, за периода от 07.11.2018г. до 19.12.2018г.

ОСЪЖДА Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество да заплати на П. М. К. с ЕГН [ЕГН] сумата от 833 лв. (осемстотин тридесет и три лева), представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14- дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: